

سید المرسلین

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتکارات و
نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه
متعلق به دانشگاه رازی است.

دانشگاه رازی

دانشکده ادبیات فارسی

پایان نامه

جهت دریافت مدرک کارشناسی ارشد در رشته ادبیات فارسی

عنوان

بررسی ساختار قصه‌های هزار و یک شب

استاد راهنما:

دکتر قهرمان شیری

پژوهشگر:

پراو محمودی

زمستان ۸۸

تقدیر و تشکر

از استاد عزیز و محترم جناب آقای دکتر قهرمان شیری که در
راه این تحقیق مرا راهنمایی کرده‌اند، نهایت سپاس و تشکر را دارم.
و همچنین از تمامی کسانی که به نحوی در انجام این پروژه
مرا یاری نموده‌اند، نهایت تشکر و قدردانی را دارم.

تقدیم به دختر گلم

سنا

چکیده

تحلیل ساختاری قصه‌های هزارویک شب براساس روش مشهورترین ساختارگرایان جهان (پراپ، تودورف، گرماس، ژنت، و برمون) موضوع این پایان نامه است. هدف از این پژوهش، بررسی حکایت‌های هزار و یک شب براساس روش این ساختارگرایان و تعیین میزان تطابق حکایت‌ها با تئوری‌های روایت‌شناسی آنها است. برای انجام این تحقیق، ابتدا به مطالعه دقیق روش‌ها و پس از آن مطالعه‌ی کامل قصه‌ها پرداخته شد و در مرحله‌ی بعد حکایت‌ها با دید نقادانه به دقت بررسی گردیدند تا مشخص شود کدام حکایت در کدام نظریه و روش می‌گنجد و در مرحله‌ی نهایی به تطبیق هر روش با قصه‌ها و تحلیل ساختاری آنها پرداخته شد. در این بررسی این نتیجه‌ی کلی به دست آمد که حکایت‌های هزار و یکشب با وجود حاکمیت هنر قصه‌گویی در کلیت آن، از تنوع و گوناگونی برخوردارند و همین تنوع باعث شده است تا بتوان با روش‌های مختلف آنها را بررسی کرد؛ هرچند که تطابق کامل روش‌ها بر روی تک تک قصه‌ها امکان‌پذیر نیست.

گاهی قسمت بیشتر یک قصه با یک روش ساختاری مطابقت دارد اما مطابقت صد در صد بین قصه‌ها و نظریه‌های روایت به ندرت حاصل می‌شود. اغلب این قصه‌ها، هم با وضعیت آغازین پراپ، هم با حالت تعادل و گذار تودورف، هم با نیروی قهرمان و مخالف گرماس، هم با روایت و عنصر تکرار ژنت، و هم با کنش و فاعل و مفعول بودن شخصیت‌های برمون تطابق کامل دارد. واژگان کلیدی: روایت، هزار و یکشب، ساختار، پراپ، تودورف، گرماس، ژنت، برمون

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل اول: مباحث نظری
۲	ساختارگرایی
۵	داستان / قصه
۱۲	انواع قصه
۱۵	هزارویک شب
	فصل دوم: تحلیل ساختاری قصه های هزار و یک شب
۲۳	بخش اول: بررسی ساختار قصه ها بر اساس روش پراپ
۴۱	بخش دوم: بررسی ساختار قصه ها بر اساس روش گرماس
۵۷	بخش سوم: بررسی ساختار قصه ها بر اساس روش برمون
۷۱	بخش چهارم: بررسی ساختار قصه ها بر اساس روش ژنت
۸۸	بخش پنجم: بررسی ساختار قصه ها بر اساس روش تودوروف
۱۰۴	فهرست منابع
۱۰۶	چکیده انگلیسی

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشگفتار

هزار و یک شب یک اثر جهانی است. اثری که از مرزهای مختلف گذشته و دچار تغییر و تحول گردیده است. این اثر از فرهنگ های هند، ایران و اعراب نشأت گرفته است. اثری است که بر پایه قصه گویی بنا شده و موضوع بیشتر حکایت هایش همین قصه گویی است. قصه گویی که باعث نجات شخصیت هایش می شود. اما این اثر جهانی با وجود غنی بودنش مورد بی مهری و بی لطفی قرار گرفته است و کمتر به جنبه های مختلف آن پرداخته شده است.

کتاب هزار و یک شب به اندازه ای وسیع است که می توان آن را از جنبه های مختلف تصویری، ادبی، اوضاع سیاسی و اجتماعی زمانه، اشعار موجود در آن، شخصیت ها و جنبه های بسیار دیگری بررسی کرد. قطعاً بررسی این دریای عظیم در سطح یک پایان نامه ی کارشناسی ارشد نمی گنجد و گستره ای بسیار وسیعتر می طلبد. به عنوان مثال بررسی شخصیت زن در این کتاب در حد یک کتاب کامل است. بیشتر شخصیت های این اثر چه زن و چه مرد زیبا رویانی هستند که در موسیقی و شعر دست توانایی دارند و حوادث شگفت انگیزی را به وجود می آورند و همین حوادث خواننده را با دریایی از شگفتی ها روبرو می کند. اما چون در این تحقیق هدف بررسی ساختاری قصه های هزار و یک شب بر اساس نظریه ی مشهورترین ساختار گرایان جهان است، تنها به بررسی این موضوع پرداخته می شود و از آن جا که در این زمینه سرمشق و نمونه ی کاملی در پیش رو وجود نداشت، کوشش های فراوان ما در این باب، به احتمال زیاد از کاستی ها و نارسایی های بسیار به دور نیست که امیدوارم در طی زمان توسط بنده یا افراد دیگری کامل گردد.

پژوهش حاضر شامل دو فصل است. فصل نخست آن توضیحی است در باب مفاهیم بنیادی چون ساختار و قصه، و فصل دوم به بررسی حکایت ها بر اساس روش ساختار گرایان مشهور (پراپ، گرماس، تودورف، ژنت و پرمون) می پردازد.

در پایان جا دارد از زحمات و راهنمایی های مدبرانه استاد ارجمندم جناب آقای دکتر قهرمان شیرینی صمیمانه قدردانی کنم. همچنین از سایر اساتید محترم گروه ادبیات فارسی به خصوص جناب آقای دکتر مبارک، خانم دکتر جبری و آقای دکتر طاهری که در طول دوران تحصیل مشوق و راهنمای بنده بودند سپاسگزاری می کنم. و همچنین از دلسوزی ها و فداکاری های مادر عزیز و همسر بزرگوارم نهایت تشکر را دارم.

فصل اول

مباحث نظری

ساختار گرایی

ساختار (structure) در لغت به معنی اسکلت و استخوان بندی است و در اصطلاح نقد ادبی به طور کلی به شیوه ی اتصال و ارتباط میان عناصر و اجزاء سازنده اثر ادبی اطلاق می شود. ساختار مانند ریسمانی است که بدون دیده شدن، دانه های تسبیح را ردیف می کند، یا مثل استخوان بندی بدن انسان است که اندام انسان را می سازد.^۱

مکتب ساختار گرایی نام علم خاصی نیست، بلکه نام روش جدیدی است که از اوایل قرن بیستم به بعد تدریجاً به تمام علوم انسانی و حتی علمی مانند ریاضیات و زیست شناسی بسط پیدا کرده است. ویژگی این روش در آن است که پژوهشگر، پدیده های گوناگون را به طور جداگانه و مستقل از یکدیگر مورد مطالعه قرار نمی دهد، بلکه همواره می کوشد تا هر پدیده را در ارتباط با مجموعه ی پدیده های که آن پدیده جزئی از آنهاست بررسی کند. از این دیدگاه، هر پدیده ای، جزئی از یک کل یا ساختار است و تنها در درون آن ساختار، می توان آن پدیده را به طور صحیح و کامل فهمید.^۲

ساختار گرایی به عنوان نظریه ای درباره ی شکل و ساختار از نیمه دوم سده حاضر به نحو چشمگیری رواج یافت. سر آغاز پیدایش ساختار گرایی را از انتشار " دوره زبان شناسی همگانی " فردینان دو سوسور در سال ۱۹۱۶ تعیین می کنند. اما عده ای معتقدند که مبانی مطرح شده از سوی سوسور قبل از او هم در آرای کسانی مثل هردر (Herder)، هومبولت (Humboldt) و یا حتی رواقیون یونان باستان نیز دیده می شود. اما اهمیت کار سوسور در منظم ساختن این آرا است.

ساختگرایی به طور کلی کوششی است در جهت به کار بستن نظریه زبانی در زمینه ی موضوعات و فعالیت های غیر زبانی. ساختگرایی در بررسی های داستان شناختی انقلاب بزرگی پدید آورد. بنیان گذاری علم ادبی کاملاً جدیدی به نام روایت شناسی یکی از محصولات اساسی این انقلاب بود؛ که آج. گریمای لیتوانیایی (A.J. Greimas)، تزوتان تودوروف بلغاری (TZvetan Todorov)، ژرار ژنت (Gerard Genette)، کلود برمون (Claude Bremond) و رولان بارت فرانسوی (RoLand Barthes) از چهره های نامدار آن به شمار می روند.

ساختگرایی ادبی در دهه ی ۱۹۶۰ شکوفا شد و در آغاز، کوششی بود به منظور به کار بستن روشها و دریافتهای فردینان دو سوسور، بنیان گزار زبان شناسی ساختاری نوین در عرصه ی ادبیات.^۳ تحلیل ساختار گرایانه بر آن است تا مجموعه قوانین شالوده ای ناظر بر ترکیب نشانه ها و رسیدن به یک معنا را استخراج کند.

۱. فرهنگ اصطلاحات ادبی، یسما داد، ص ۲۷۴.

۲. سرچشمه های داستان کوتاه فارسی، ترجمه احمد کریمی، ص ۲۱۷، از کتاب تحلیل ساختاری منطق الطیر عطار، اکبر اخلاقی، ص ۲۰.

۳. پیشدرآمدی بر نظریه ادبی، ص ۱۳۳.

ساختارگرایی ادبی را از لحاظ تاریخی به دو مرحله ی مشخص تقسیم می کنند: نخست جنبش شکل گرایی یا فرمالیسم روسی در نخستین دهه های سده بیستم که موضوع اصلی پژوهش آن، شکل اثر ادبی بود؛ و سپس ساختارگرایی نوین که از نیمه ی دوم این سده در فرانسه گسترش یافت و بررسی ساختاری متن ادبی از دستاوردهای آن بود.^۱

شکل گرایی روسی از دو انجمن ادبی زاده شد: اولین آنها "انجمن زبانشناسی مسکو" بود که در سال ۱۹۱۵ به ابتکار چند دانشجو به ریاست رومن یا کوبسن (Roman Jakobson) در مسکو تشکیل گردید. و دومی "انجمن پژوهش زبان شعری" بود که در سال ۱۹۱۷ با همکاری یاکوینسکی، شکلو فسکی، بوریس آبخن باوم در پتروگراد تاسیس شد. این دو انجمن دارای دو ویژگی مشترک بودند: یکی، علاقه به زبان شناسی و دومی، عشق به شعر مدرن؛ و تا پایان فعالیت با یکدیگر همکاری داشتند. جنبش شکل گرایی زیر فشارهای رژیم استالین، که این مکتب را مخالف با مارکسیسم می دید در سال های آخر دهه ی ۱۹۲۰ منحل شد و کانون مطالعات آن به چک و اسلواکی منتقل شد و به اسم "انجمن زبانشناسی پراگ" به فعالیت خود ادامه داد. شکل گرایان روسی "خود متن" را به عنوان موضوع اصلی بررسی های خود قلمداد کردند، و توجه به زمینه های تاریخی و اجتماعی و ... که باعث به وجود آمدن اثر شده است را در مرحله دوم اهمیت قرار دادند. و برای توضیح متن ادبی تنها از عناصر موجود در داخل متن بهره بردند.

شکل از نظر شکل گرایان در برابر محتوا قرار نمی گرفت بلکه شکل در نظر آنان به هر عنصر ادبی دلالت داشت که نقشی در کل نظام اثر ایفا می کرد.

نویسندگان "مکتب زبانشناسی پراگ" که نماینده ی نوعی انتقال از شکل گرایی به ساختارگرایی نوین به شمار می روند، اصطلاح "ساختار" را به کار گرفتند و بیش از شکل گرایان به وحدت ساختاری اثر تاکید کردند. آنها اندیشه های شکل گرایان را پروردند، اما آن را با استواری بیشتر در چارچوب زبانشناسی سوسوری منظم کردند.

سه نکته را می توان درباره ی ساختگرائی خاطر نشان کرد. اول، از دیدگاه ساختگرایی اهمیتی ندارد که این داستان نمونه ای از ادبیات طراز اول باشد یا نباشد. این مکتب، در مقابل ارزش فرهنگی موضوع مورد بررسی خود، کاملاً بی تفاوت است. هر چیزی از "جنگ و صلح" گرفته تا "هلهله ی جنگ" قابل بررسی است؛ روش آن تحلیلی است نه ارزیابی کننده. دوم، ساختگرایی مواجهه ای حساب شده با شعور متعارف است. ساختگرایی، معنای آشکار داستان را رد می کند و به جای آن در پی جدا کردن برخی ژرف ساختههای درونی آن که در سطح به چشم نمی خورند، بر می آید. متن را با ارزش ظاهری آن در نظر نمی

---

^۱. تحلیل ساختاری منطق الطیر عطار، اکبر اخلاقی، ص ۲۲.

گیرد بلکه آن را با چیزی از نوعی کاملاً متفاوت جایگزین می کند. سوم، اگر محتوای خاص متن قابل جایگزین کردن باشد، پس به تعبیری می توان گفت که محتوای روایت همان ساختار آن است.^۱

یکی از آثار برجسته در زمینه تحلیل ساختاری داستان کتاب "ریخت شناسی قصه" از ولادیمیر پراپ است. کار اصلی تحلیل ساختاری به شامل این موارد است: مشخص کردن اجزاء و عناصر تشکیل دهنده ی ساختار اثر، بررسی روابط و مناسبات میان آنها و چگونگی ترکیب آنها با یکدیگر و شناخت صورت های دلالتگری که وجود معنا را امکان پذیر می کند. اما باید دانست که این تجزیه و تحلیل ساختگرایانه محدود به قصه های عامیانه نیست. این روش را می توان درباره ی هر موضوعی در فولکلور به کار بست.

تحقیق حاضر بررسی قصه های هزار و یک شب بر اساس روش تحلیلی چهره های نامدار ساختار گرایی؛ ولادیمیر پراپ، گریم، تودوروف، ژنت و برمون است. قبل از بررسی قصه ها بر اساس روش هر کدام از این محققان، ابتدا مختصری از زندگینامه و روش آنها ارائه می گردد.

نکته قابل ذکر در اینجا این است که بر اساس مطالعه مکرر قصه های هزار و یک شب در این تحقیق این نتیجه به دست آمد که تمام قصه ها را نمی توان با یک روش واحد مورد تحلیل قرار داد.

بلکه بعد از خواندن قصه و آشنایی با روشها، ممکن است نهایتاً دو روش بر روی یک قصه قابل اجرا باشد. بنا بر این برای پرهیز از هر گونه بیهوده کاری، پس از مطالعه ی قصه های بسیار، از میان آنها، برای انطباق با روشهای خاص هر نظریه پرداز، پنج نمونه ی مجزا برای هر کدام از نظریه ها انتخاب و بر اساس روشهای رایج در آن، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

گردآوری کنندگان قصه ها

اولین کسانی که قصه های عامیانه را گردآوری کردند، برادران گریم (ویللم و یاکوب) بودند، که این قصه ها را در سال های ۱۸۱۲-۱۸۱۴ در دو مجلد منتشر ساختند. آنها قصه ها را از روی روایت های شفاهی و از زبان قصه پردازان گردآوری کردند. در آغاز قصه ها را آن گونه که شنیده بودند، با حفظ همه ی جزئیات نقل می کردند اما در چاپ های بعد آنها را ویراسته کردند و منتشر ساختند. شکل اصلی قصه ها در ضمن چاپهای مختلف دستخوش تغییر گردید. محتوای قصه ها، آشنا و خودمانی بود و دلیل آن هم به سادگی و معمولی بودن قصه ها باز می گشت.

برادران گریم با جمع آوری و نسخه برداری و انتشار قصه های مردمی که در آن زمان هنوز در سرزمین های آلمانی متداول بود بر آن شدند که پیش از آنکه این قصه ها به کلی از صحنه ی تاریخ محو شوند، آنها را از ظلمت نسیان نجات بخشند.^۲

^۱ . پیشدرآمدی بر نظریه ادبی، تری ایگلتون، ترجمه عباس مخیر، ص ۱۳۲.

^۲ - کاربردهای افسون دکتر برنوبتلهایم ترجمه و توضیح از: دکتر کاظم شیوارضوی ص ۵۸۷.

در نتیجه فعالیت ، این دو برادر ، دویست قصه را گرد آوری کردند . حرکت برادران گریم جنبشی در دنیای قصه و گرد آوری قصه های عامیانه بوجود آورد و علاقه مندان از گوشه و کنار جهان به بررسی قصه و گرد آوری قصه های عامیانه پرداختند . البته بیشتر این دانشمندان بر خلاف برادران گریم ، معتقد بودند که قصه ها باید به همان شیوه که نقل شده اند بدون هیچ گونه تغییر و ویراستاری، به چاپ برسند .

داستان / قصه (Story)

لغت داستان در زبان فارسی به معانی مختلفی چون قصه ، حکایت و افسانه به کار رفته است . بنابراین داستان در ادبیات، اصطلاحی عام است و شامل آثار منثوری می شود که از ماهیت تخیلی برخوردار باشند. این آثار عبارت اند از: قصه ، افسانه، رمان ، رمانس ، داستان کوتاه و بلند و انواع وابسته به آنها. هر کدام از اینها هم خود اقسامی دارند به شرح زیر :

- قصه :

اسطوره : مثل آناهیتا

حکایت اخلاقی : مانند گلستان سعدی

افسانه تمثیلی : مانند مرزبان نامه

افسانه پریان : مانند قسمتهایی از هزار و یک شب

افسانه پهلوانان : مانند سمک عیار

- رمان :

رمان کوتاه

ناولت

رمان

- رمانس :

رمانس روستایی (شبانی)

رمانس شهبواری

رمانس عاشقانه

- داستان کوتاه :

داستانک (داستان کوتاه کوتاه)

داستان کوتاه (نول)

داستان بلند

در اینجا به معرفی مختصری از موارد بالا اکتفا می کنیم و فقط قصه را کاملاً مورد بررسی قرار می

دهیم .

همه ی شاهکارهای ادبی دنیا در وهله ی اول سرگرم کننده هستند و بعد آموزنده . در آفرینش هر اثر ادبی سه عامل مهم و کلیدی دخالت دارند : سرگرم کنندگی ، آموزندگی و جنبه های فنی (تکنیک). اگر این سه عامل در حد تعادل و تناسب با هم بیایند ، موفقیت اثر تضمین شده است .

داستان کوتاه (Short story) :

داستان کوتاه به شکل امروزی در قرن نوزدهم ظهور کرد . اولین بار ادگار آلن پو ، نویسنده آمریکایی در سال ۱۸۲۴ اصل انتقادی و فنی خاصی را ارائه داد و بواندر ماتیوز (۱۸۵۲-۱۹۲۹) اصطلاح داستان کوتاه را پیشنهاد کرد . آلن پو و گوگول پدران داستان کوتاه به مفهوم امروزی آن هستند.^۱ در داستان کوتاه که برشی از یک زندگی است ، شخصیت ها پیش از آغاز داستان تکوین یافته اند ، داستان فقط آنها را در زمان خاصی از زندگی عاطفی شان نشان می دهد . از نظر کمی تعداد واژگان داستان کوتاه از ۵۰۰ کلمه تا ۱۵۰۰۰ کلمه است .

رمانس (Romance) :

در قرن های نخستین میلادی به قصه های بومی و ملی و خیالی منظوم کشورهای اروپایی گفته می شد که شرح حادثه ها و شخصیت های غیر عادی ، صحنه های عجیب و غریب ، ماجراهای شگفت انگیز و عشق های احساساتی و پرشور و اعمال سلحشورانه بود . رمانس در ابتدا به شکل منظوم بود و بعدها به نثر نیز درآمد و تحت تاثیر قصه های شرقی به خصوص هزار و یک شب گسترش و تکامل یافت . امروزه رمانس به آثاری گفته می شود که در آن نویسنده به تخیل خود پر و بال می دهد . رمانس در ادبیات فارسی با مشخصات خاص داستانی و خاستگاه آن عیناً وجود ندارد اما بسیاری از خصوصیات قصه های بلند فارسی را داراست و همچون این قصه ها بر محور حوادث می گردد و کمتر به محیط اجتماعی و ویژگی ذهنی و روحی شخصیت توجه دارد و مانند آن ها از حادثه های استقلال یافته شکل گرفته است .

رمان (Novel) :

رمان با دن کیشوت اثر سروانتس اسپانیایی (۱۵۴۷-۱۶۱۶) تولد یافت . رمان در حقیقت روایتی نسبتاً طولانی از حوادث واقعی زندگی و بیان بحرانهای عاطفی زندگی شخصیت هاست ، خواه زن یا مرد . از نظر کمی تعداد کلمات رمان از ۳۰ الی ۴۰ هزار کلمه کمتر نیست .

قصه (Tale) :

^۱ - چهل داستان کوتاه ایرانی از چهل نویسنده معاصر ایران به کوشش دکتر حسن ذوالفقاری انتشارات نیما ۱۳۸۲ص سه .

قصه که جمع آن در زبان تازی قصص واقصیص می باشد، به آثار خلاقه ای گفته می شود که در آن ها تاکید بر حوادث خارق العاده بیشتر از تحول و تکوین شخصیت ها و آدم هاست . در قصه محور ماجرا بر حوادث خلق الساعه می گردد . حوادث ، قصه ها را به وجود می آورد ، شخصیت ها در قصه کمتر دگرگون می شوند و بیشتر دستخوش حوادث و ماجراهای گوناگونند ، قصه ها اغلب پایان خوشی دارند و معمولاً دارای پیرنگی ضعیف هستند ، قصه ها از حوادث واقعی ، غیر واقعی و تصادفی به وجود آمده اند .^۱ قصه تاریخچه ای قدیمی دارد ، مصری ها اولین ملتی هستند که قصه را به ادبیات جهان هدیه کردند. قصه ها یی از مصر مربوط به حدود چهل هزار سال پیش از میلاد مسیح باقی مانده است . بعد از مصری ها ، ادبیات آشوری - بابلی از جمله منظومه گیلگمش ، قدیم ترین قصه به جا مانده است که قدمت آن به دوهزار سال پیش از میلاد مسیح می رسد .

بسیاری از قصه ها منشا هندی دارند مثل طوطی نامه . چین و یونان هم به نوبه خود در پیشبرد ادبیات داستانی نقش داشته اند . در ایران پیش از اسلام هم قصه ها یی منشور و منظوم به جا مانده است . در زمان انوشیروان بسیاری از افسانه های ایرانی مدون گشته است، مثل: هزار افسان و سند باد نامه و داستانهای سایر ملت ها به پهلوی ترجمه شده اند، مثل: بلوهر و بوذاسف و اسکندرنامه و کلیله و دمنه .

هدف قصه ها

هدف اصلی در نگارش اغلب قصه های عامیانه ، سرگرم کردن و مشغول ساختن خواننده و جلب توجه او به کارهای خارق العاده و شگفت انگیز چهره هایی است که نقش آفرین رویدادهای عجیب هستند . و همچنین ملزم کردن مخاطب به پایان بردن قصه است؛ در کنار این هدف اصلی در حقیقت هدف دیگر قصه ها ، ترویج اصول انسانی و برادری و برابری و عدالت اجتماعی است . البته قصه هایی هم مانند قصه های کودکان ، هدفی جز سرگرم کردن ندارند .

هدف قهرمان قصه ها اکثراً مبارزه با ظلم و ستم است و در این راه به پیروزی می رسند . قهرمانان اکثراً از نژاد اصیل و آزاده و پادشاه زاده اند . اکثر این قهرمانان خوش اخلاق و زیبارو و آگاه به همه علوم زمانه هستند ، این قهرمانان می جنگند و با تحمل مصائب و رنجهای بیشمار به زودی به پیروزی می رسند .

" جایگاه قصه نزد انسان ها موجب شده تا قالب قصه در ادیان ، ابزاری برای ابلاغ پیام های الهی و دشوارترین و عبرت آموزترین پیام ها شود . در دنیای امروز نیز قالب قصه به عنوان موثرترین پیام ها به کار گرفته می شود . نویسندگان برای بیان اندیشه های نو و ارایه ی نظریه های فکری فیلسوفان و متفکران هر جامعه آن ها را با زبان ساده در قالب قصه برای مردم مطرح می کنند."^۲

^۱ . ادبیات داستانی ، جمال میر صادقی ، چاپ سوم ، بهار ۱۳۷۶ ، ص ۴۴

^۲ . نقش و کاربرد قصه در ادب فارسی ، ژاله آموزگار ، انجمن ادبی شفیقی، سایت د.

ویژگی های عمده قصه ها :

در هر قصه ای ما با قهرمان و ضد قهرمان مواجه هستیم . قهرمان، شخصیتی است اصیل ، زیبارو ، بی نیاز از مال و ثروت ، دلاور ، خستگی ناپذیر و معتقد به سرنوشت تغییر ناپذیر. ضد قهرمان ، کسی است که فاقد این خصوصیات قهرمان باشد . غالباً این شخصیت خنده آور، منزوی، دست و پا چلفتی و مطرود است. رکن اساسی و بنیادی هر قصه ، حادثه است ؛ حوادثی که در آنها خواننده با سایر خصوصیات قصه برخورد می کند :

۱. خرق عادت :

خرق عادت یعنی خلاف عادت ، یعنی آنچه با محسوسات عقلی و تجربیات حسی و عینی جور در نمی آید. حیوانات حرف می زنند؛ هم با خود هم با انسان. مثلاً در هزار و یک شب در قصه دهقان و خرش، خر و گاو با هم حرف می زنند و دهقان هم حرفهای آن ها را می شنود که این قابل قبول در عالم واقع نیست. نمونه های دیگری مانند : بیرون آمدن گول از کوزه ای در حکایت صیاد ، به صورت سنگ در آمدن انسان در حکایت عبدالله فاضل.

۲. پیرنگ ضعیف :

پیرنگ ، رابطه علت و معلولی بین حوادث است . در قصه ها این رابطه معقول و منطقی نیست و حوادثی که در این قصه ها اتفاق می افتند قابل قبول برای خواننده نیستند زیرا با تجربیات عینی و مشاهدات حسی او مطابقت ندارند . یعنی در حقیقت رابطه ی علی در این قصه ها نادیده گرفته می شود. شناخت انسانها از مسائل هر دوره ، پیرنگ داستانها را به وجود آورده است . حوادثی که امروز پذیرفتنی است ، ممکن است در آینده قابل قبول نباشد و یا بالعکس . مثلاً همین رابطه نزدیکی که میان انسان و حیوان در قصه ها وجود دارد ، برای انسان دیروزی قابل قبول بوده است . مثل قصه بخشش سگ در هزار و یک شب (ج ۲ ، ص ۴۶۵).

۳. مطلق گرایی :

مبانی جهان بینی در قصه ها عموماً بر مطلق گرایی استوار است ، یعنی قهرمانهای قصه یا خوبند یا بد . حد میانی وجود ندارد . قهرمان خوب با پلیدی ها و ظلم و ستم می جنگد و وقایع و حوادث را بوجود می آورد .

۴. کلی گرایی و نمونه گیری :

در قصه ها ، قهرمانان قصه آدم های عادی نیستند بلکه عموماً نمونه های کلی از خصلتهای عمومی بشر را عرضه می کنند . در قصه ها به جزئیات نمی پردازند فقط به شرح کلیات اکتفا می کنند . به خصوصیت شخصی ، درونی و روحی شخصیت ها توجه نمی شود ، شخصیت ها نمونه های کلی هستند از دلاوری ، بخشندگی ، حماقت ، ریاکاری و ... مثلاً زنان جوان مثل خوبی و معصومیت و پاکیزگی و زیبایی هستند . و زنان پیر بر عکس اینها ، نمونه حيله گری و جادوگری محسوب می شوند .

در هزار و یک شب عجزه ها اغلب حلال مشکلات و دلال محبتند و عاشق و معشوق را به وصال هم می رسانند .

۵. زمان و مکان :

در قصه ها زمان و مکان واقعی نیستند بلکه فرضی و تصویری اند . و با حدس و گمان می توان فهمید که قصه مربوط به چه دوره ای و در چه مکانی روی داده است .

شاید در بعضی قصه ها به اسم شهر یا زمانی خاص اشاره شود ، اما این کشور یا شهر مفروض او جنبه تمثیلی ندارد و زاده فکر و اندیشه ای نمادین نیست . شاید ترس از حکام وقت سبب شده که آفریننده قصه ، مکان قصه را در جای دیگری غیر از کشور خود قرار دهد .

" زمان در هزار و یک شب ناشناخته است . در هزار و یک شب زمان سیال ، با قابلیت شکل یابی به انواع صور و اشکال می باشد .

کتاب ، نخست وانمود به زمان مند بودن می کند . ما بر ترتیب و توالی : شب یکم ، شب دوم ، شب سوم و الی آخر روبه روییم . با همین وانمود گول زنده پا به دنیای متن می گذاریم .

زمان مند بودن ، همواره با کلیت دارای رابطه مستقیم است . اثر زمان مند ، اثری یکپارچه به نظر می آید . در گام نخست هزار و یک شب نیز چنین می نماید . این زمان مندی تنها ما را گمراه خواهد کرد ."^۱

در هزار و یک شب مکان هم ناشناخته است . اگر چه در بعضی از حکایتها به مکانهایی اشاره شده است ؛ اما در حقیقت خیالی و فرضی اند نه واقعی . مثلاً « با آنکه بغداد صحنه ی داستان حمال و سه دختر یا چنانکه فرنگیان می گویند " داستان باربر و سه بانوی بغدادی " است و ممکن است داستان در آن شهر و در روزگار عباسیان تالیف شده باشد ، اما حلقه است اگر تصور کنیم که صحنه حوادث داستان واقعا در بغداد بوده است ؛ دست کم خود داستان نشان می دهد که بایستی در جای دیگری باز نویسی شده باشد ؛ زیرا جای شک و تردید نیست که مقدار بیشتری از کالا های خریداری شده ی موجود در سبد خرید که حمال در آغاز داستان حمل می کند ، محصول و فرآورده های شام است (مانند سیب شامی ، به عمانی ، انگور حلبی و ...) و اینکه هیچ یک از این

۱. کتاب ماه هنر ، فروردین و اردیبهشت ۱۳۸۴ ، کتاب شین ، سروش مظهر مقدم ، ص ۱۲۷ .

۲. تحلیلی از هزار و یک شب ، رابرت ایروین ، ص ۹۴ .

خوراکیها و محصولات از عراق یا نقاط دورتر مشرق سرزمینهای اسلامی نیست، خود سوء ظن ما را که جای حادثه در بغداد باشد بر می انگیزد.»^۲

۶. همسانی قهرمان ها در سخن گفتن :

قهرمانان قصه را نمی توان از نحوه سخن گفتنشان شناخت ، در قصه بین گدا و شاهزاده و لشکری و ادیب و ... از لحاظ سخن گفتن و نحوه سخن گفتن فرقی نیست ، همگی به یک گونه حرف می زنند ، زنان مانند مردان و کودکان مانند بزرگسالان حرف می زنند و تنها تفاوت در چابکی و توان و طرز رفتار آنهاست . مثلاً در هزار و یک شب اگر به گفته های زیر دقت کنیم :

الف : اگر امروز به من سختی رسید ، انشاءالله فردا خدای تعالی گشایش عطا کند .

ب : اگر تو از او در گذشتی من از او در نخواهم گذشت .

بدون اتکاء به متن قصه های هزار و یک شب ، نمی توان گویندگان این جمله ها را حدس زد . در قصه ها آدمها با یک زبان و لحن حرف می زنند اما در دنیای امروز از نحوه ی حرف زدن هر فردی کم و بیش می توان از جنسیت ، شخصیت ، تحصیلات ، منش و طبقه ای که به آن تعلق دارد با خبر شد .

۷. ایستایی :

بر اساس نظر اکثر نویسندگان در قصه ها شخصیت ها دچار تحول نمی شوند و خصوصیات آنها تغییر ناپذیر است . شخصیت ها در آغاز و پایان قصه یکی هستند و با وجود گذشت زمان و اتفاق های فراوان ، شخصیت ثابت است و هیچ دگرگونی در آن رخ نمی دهد ؛ اما در هزار و یک شب گاهی ما با خلاف این مورد برخورد می کنیم ، قهرمانها دچار تحول و دگرگونی می شوند. مثلاً در حکایت زن پرهیزگار (ص ۱۱۳۸) برادر قاضی که مردی پست و فاسد است بعد از بیمار شدن ، توبه می کند و تا آخر عمر در صومعه به عبادت می نشیند .

۸. نقش سرنوشت :

تقدیر و سرنوشت در قصه ها نقش اساسی دارد . قهرمان قصه تسلیم محض سرنوشتی است که از آن گریزی نیست و گاهی هم خود قهرمان مقدمات مرگ خود را ایجاد می کند . در هزار و یک شب ، اگر سند باد بحری به ثروت رسیده است ، تقدیرش اینگونه بوده است ، محمد تبیل هم با وجود تبلی و تن پروری چون تقدیر می خواهد ، به مال و ثروت زیادی می رسد .

۹. شگفت آوری :

قصه‌ها علاوه بر سرگرم کردن خواننده، سعی دارند که او را به شگفتی وا دارند و با بیان حوادث و ماجراهای غیر عادی باعث تعجب بیشتر مخاطب می‌شوند.

دلیل این امر شاید از آنجا ناشی شود که در اصل قصه‌ها برای گفتن و نقل کردن ایجاد شده‌اند نه برای نوشتن؛ در وهله اول هدف جلب توجه شنونده بوده بعد در طول زمان به صورت مکتوب در آمده‌اند. در قصه‌های هزار و یک شب اعمال خارق العاده زیادی رخ می‌دهد که مورد قبول هیچ عقل سلیمی نیست. به عنوان نمونه: "چون سیده بدور شعر به انجام برسانید، در حال برخاست و پای دیوار بنهاد و به توانایی هر چه تمامتر زور به زنجیر زد و زنجیر از گردن بگسلانید و سلسله‌های دیگر از خود بگشود" ^۱ یا: مردن چهار قاضی و حیران شدن چهل راهب در عشق زین الموصاف در حکایت مسرور بازرگان. عمر طولانی شخصیت‌های قصه‌ها هم از عوامل شگفت آور در قصه‌های هزار و یک شب است.

۱۰. استقلال یافتگی حوادث (اپیزودی):

در قصه‌های بلند حوادث استقلال یافته‌ای وجود دارند که در عین استقلال رابطه‌ی غیر مستقیم با همدیگر دارند و پیرنگ ابتدایی قصه‌های بلند را به وجود می‌آوردند.

در هزار و یک شب، قصه‌ها، ضمن روایت قصه در قصه استقلال خود را حفظ می‌کنند. در این کتاب قصه‌های تو در تو فراوان است و عموماً در طول قصه اصلی، قصه‌هایی به میان می‌آیند، ماجرا و حوادث خود را عیان می‌کنند، به آخر می‌رسند و ما باز به سراغ قصه اصلی می‌رویم و البته گاه همین قصه‌های فرعی هستند که جوهره قصه را می‌سازند و در واقع ماجرای اصلی تنها نخ‌است که این قصه‌های فرعی را به هم می‌چسباند. برجسته‌ترین مثال در این باره همین قصه‌های هزار و یک شب است. نخ نامرئی این قصه و قصه‌های دیگر این ماجرای بلند، حکایت مرگ دختران به دست پادشاه و استمداد از قصه برای زنده ماندن شهرزاد و دیگران است. مقدمه‌ای کوتاه در وصف پادشاه و دلیل مرگ دختران به دست او می‌آید و بعد شهرزاد قصه‌گو پا به قصه می‌گذارد و قصه‌ای از پس قصه‌ای دیگر روایت می‌شود. قصه‌هایی که به رغم در دل ماجرای دیگر قرار گرفتن، کامل و مستقلند. ^۲

۱۱. کهنگی:

قصه‌ها دارای معنا و مفهوم و مضمونی کهن هستند. مضمون آن‌ها نمی‌تواند نو باشد. این قصه‌های منعکس کننده آداب و تمدن و عقاید و خرافات مردم قدیم است و گاه گاهی هم به اشتباهاتی در تاریخ و

^۱ هزار و یک شب، تسوجی، جلد اول، ص ۶۵۶.

^۲ ریخت شناسی قصه‌های قرآن، محمد حسینی، تهران: ققنوس، ۱۳۸۱، ص ۳۸.

جغرافیای این قصه ها بر می خوریم. چون این قصه ها دهن به دهن نقل شده و در هر مرحله گذر با تغییری مواجه شده اند.

انواع قصه

آقای میر صادقی در تقسیم بندی انواع قصه، قصه را کل گرفته اند و انواع آثار خلاقه ای را که پیش از مشروطه در ایران رواج داشته است، گونه های آن به حساب آورده اند.

مهمترین این گونه ها عبارتند از:

افسانه تمثیلی (Fable): قصه های کوتاه درباره ی حیوانات.

حکایت اخلاقی (Prable): شخصیت های آن بر خلاف افسانه تمثیلی انسانها هستند و برای ترویج اصول مذهبی و درس های اخلاقی نوشته می شوند.

افسانه پریان (Fairy tale): قصه هایی درباره ی جن، اژدها، پری و دیگر موجودات ما فوق طبیعی و جادوگران.

افسانه پهلوانان (Heroes tale): قصه هایی که در آنها از نبرد میان پهلوانان واقعی، تاریخی و افسانه ای صحبت می شود.

اسطوره (Myth): قصه هایی درباره ی خدایان و موجودات فوق طبیعی که ریشه اصلی آنها اعتقادات دینی مردم قدیم است.

سه خصوصیت عمده قصه ها یعنی خرق عادت، پیرنک ضعیف و کلی گرای و نمونه کلی، بر یکایک آن ها صادق است اما هر کدام خصوصیات خاص خود را دارند.

قصه های عامیانه (folk Tale):

به قصه های کهن اطلاق می شود که به صورت شفاهی یا مکتوب در میان هر قومی از نسلی به نسل دیگر منتقل شده است.

« قصه هایی که حاوی سرگذشت و ماجراهای شاهان و امیران و بازرگانان و مردان و زنان گمنامی است که بر حسب تصادف با وقایع عبرت انگیز و حکمت آموز و حوادث شگفتی روبه رو شده اند. این قصه ها به زبان ساده و رایج روزگار بازگو شده اند.»^۱

این قصه ها ممکن است خیلی کوتاه باشند مثل قصه های خاله سوسکه و یا خیلی بلند باشند مثل قصه های هزارویک شب.

^۱. ادبیات داستانی، جمال میرصادقی، ص ۹۸.